

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 9P/60/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712221506
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6712221506.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Snopčokovou vo veci starostlivosti o maloletú R. X., nar. XX. XX. XXXX, dieťa rodičov matky W. V., nar. XX. XX. XXXX, štátna príslušnosť SR, trvale bytom K., Q., E., S. XXX/X a otca V. X., nar. XX. XX. XXXX, štátna príslušnosť SR, trvale bytom K. XXX/XX, B. - T., t.č. A. W., W. B.Ň. X, A. A., dieťa bytom ako matka, maloleté dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Otec V. X., nar. XX. XX. XXXX je p o v i n ý prispievať zvýšeným výživným na maloletú R. X., nar. XX. XX. XXXX sumou 120,- EUR mesačne počnúc dňom 01. 09. 2012 vždy do 15.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01. 09. 2012 do 30. 04. 2013 vrátane v celkovej výške 641,36 EUR súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 40,- EUR mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a .

Týmto dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/237/2004-277 zo dňa 10. 11. 2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 14Cop 13/05 zo dňa 21. 04. 2005 v časti určenia výživného na maloletú R. X..

Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka maloletého dieťaťa sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 21. 12. 2012 domáhala toho, aby súd rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca maloletého dieťaťa tak, aby ho zaviazal platiť zvýšené výživné vo výške 400,- EUR mesačne počnúc dňom 01. 09. 2012.

Návrh odôvodnila tým, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 6C/152/97-97 zo dňa 20. 08. 1998 maloleté dieťa bolo zverené na čas po rozvode do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný platením výživného vo výške 400,- Sk mesačne. Od 01. 09. 2012 maloletá študuje v druhom ročníku Strednej odbornej školy hotelových služieb s čím sa podstatne zvýšili finančné náklady na jej štúdium ako aj náklady na cestovné do školy na odbornú prax, stravovanie, tiež sa zvýšili náklady na zdravotnú starostlivosť o maloleté dieťa

z dôvodu poruchy zraku, tiež v súvislosti so stomatologickou starostlivosťou. Z dôvodu fyzického rastu dieťaťa sa zvýšili náklady na ošatenie ako i náklady na hygienické potreby. Otec dieťaťa sa o dieťa nezaujíma, nenavštevuje dieťa, neudržiava s ňou žiaden kontakt, nad rámec výživného neprispieva, nekupuje jej žiadne darčeky.

Otec maloletého dieťaťa súhlasil so zvýšeným výživným, avšak nie v sume ako navrhla matka s tým, že je schopný poskytovať na dcéru výživné vo výške 120,- EUR mesačne.

Kolízny opatrovník sa na pojednávanie dňa 23. 04. 2013 nedostavil, svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil, pričom na pojednávanie bol predvolaný riadne, súd teda v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vo veci konal a aj rozhodol v neprítomnosti kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. (ďalej len zákon o rodine) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 ods. 1 a 2 zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletého dieťaťa, písomnými správami, spismi tunajšieho súdu č. k. 6C 152/1997, 9C/12/2013, 5P/237/2004 a zistil tento skutkový stav:

Rodičia maloletého dieťaťa boli manželia, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 6C 152/97-57 zo dňa 24. 08. 1998. Týmto rozhodnutím maloletá R. X. bola zverená na čas po rozvode do výchovy a opatery matke, otec bol zaviazaný platením výživného na maloleté dieťa sumou 400,- Sk mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26. 08. 1998.

Súd zo spisu tunajšieho súdu č. k. 5P/237/2004 a to z rozsudku zo dňa 10. 11. 2004 zistil, že týmto rozsudkom otec maloletého dieťaťa bol zaviazaný platením výživného vo výške 1.200,- Sk mesačne na maloletú R. a sumou 1.600,- Sk mesačne na ďalšie dieťa účastníkov konania, vtedy maloletého Q. X., od 01. 10. 2004. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18. 05. 2005.

Súd zo spisu tunajšieho súdu č. k. 9C/12/2013 zistil, že otec maloletej podal návrh voči už plnoletému Q. X., ktorým sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k tomuto plnoletému dieťaťu, návrh bol doručený tunajšiemu súdu dňa 22. 02. 2013, vo veci je vytyčený termín pojednávania na 16. 05. 2013.

Matka maloletého dieťaťa v konaní pred súdom vypovedala, že poukazuje na to, že od posledného rozhodovania vo veci výživného uplynul pomerne dlhý čas. V tom čase maloleté dieťa bolo žiačkou základnej školy, toho času je žiačkou strednej školy, pričom navštevuje Strednú školu hotelových služieb, kde v prvom ročníku mala náklady, ktoré platila jednorázovo v súvislosti s týmto štúdiom 132,- EUR, o čom predložila doklad, od druhého polroku druhého ročníka dieťa z dôvodu šikany na škole začalo navštevovať Strednú odbornú školu hotelových služieb a obchodu v A. A., čo preukázala potvrdením dokladu o návšteve školy. Uviedla, že štúdiom je štvorročné, je to maturitný odbor, budúci rok budú platiť sumu 300,- EUR na maturity, čo sú zhrnuté náklady za prvý a druhý ročník. Mesačné náklady v súvislosti s cestovným predstavujú sumu okolo 40,- EUR, dcére poskytuje vreckové 3,- EUR na deň,

dcéra nosí okuliare, navštevuje očného lekára. Otec sa s dcérou nestretáva, nad rámec výživného pre dieťa nič neposkytne a to ani pri príležitosti sviatkov, výživné bolo určené naposledy vo výške 39,83 EUR mesačne, ktoré otec dieťaťa platí, pričom určitú dobu mal zameškané výživné na výživnom čo bolo predmetom exekučného konania.

Otec dieťaťa vypovedal, že sa skúšal s dcérou stretnúť, nikdy sa jej však nedovolal, mal problém sa s ňou stretnúť. Potvrdil, že dcéra navštevuje školu v A. A., kde ju stretáva, dieťa ho už nepozná. Uviedol, že dcéra má priateľa, to bol dôvod prečo začala navštevovať školu v A. A.. Dcére sa neprihovorí pokiaľ ju stretne. O prípadnom šikanovaní na škole on znalosť nemá, nie je to potvrdené od lekára. So zvýšeným výživným súhlasí, bol by schopný poskytovať na dcéru výživné vo výške 120,- EUR mesačne. Do 31. 12. 2012 posielal výživné ešte aj na syna vo výške 98,- EUR, zameškané výživné chce platiť spolu s bežnými splátkami. Nedoplatky na už stanovenom výživnom vznikli z dôvodu, že bol PN. Okrem maloletej R. inú vyživovaciu povinnosť nemá, nie je ženatý, má partnerku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, bývajú v podnájme, kde on platí 200,- EUR mesačne rovnako ako jeho priateľka. Náklady na stravu mesačne má 100,- EUR, 40,- EUR mesačne platí životnú poisťku, 20,- EUR má náklady v súvislosti s dopravou D. A. A. do D., jeho majetkové pomery sa nezlepšili, nemá žiadne nehnuteľnosti.

Súd zo správy zamestnávateľa matky zistil, že táto dosahuje za posledných 12 mesiacov priemerný mesačný čistý príjem vo výške 525,03 EUR.

Zo správy zamestnávateľa otca súd zistil, že za posledných 12 mesiacov dosiahol príjem čistý vo výške 382,43 EUR, ktorého výška však je ovplyvnená pomerne dlhodobou práceneschopnosťou.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen súd zistil, že maloleté dieťa býva spolu s matkou, plnoletým bratom Q. X., manželom matky a dcérou z manželstva matky v K. na prízemí rodinného domu.

Kolízny opatrovník v písomnej správe doporučil návrhu matky vyhovieť a výživné zvýšiť primerane potrebám maloletého dieťaťa a zárobkovým možnostiam otca.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k názoru, že návrh matky, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu je čiastočne dôvodný, keď naposledy vyživovacia povinnosť bola určená rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5P/237/2004 zo dňa 10. 11. 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18. 05. 2005, pričom otec dieťaťa bol zaviazaný platením výživného vo výške 1.200,- Sk mesačne čo predstavuje 39,83 EUR mesačne, výživné bolo určené počnúc dňom 01. 10. 2004. V tom období otec dieťaťa mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť a to k Q. X., pričom bol týmto rozsudkom zaviazaný platením zvýšeného výživného aj na toto dieťa, otec dieťaťa dosahoval zárobok vo výške 11.405,- Sk, matka dosahovala zárobok vo výške 8.889,- Sk. Od posledného určenia zvýšeného výživného došlo k zmene pomerov predovšetkým na strane maloletého dieťaťa a to z toho dôvodu, že v dôsledku uplynutej doby sa zvýšili náklady na zabezpečenie stravovania, ošatenia, hygienických nákladov na dieťa, tiež došlo k zvýšeniu nákladov v súvislosti s tým, že dieťa začalo navštevovať strednú školu. U otca maloletého dieťaťa tiež došlo k zmene pomerov predovšetkým v tom, že neposkytuje už výživné na brata maloletého dieťaťa, Juraja, ktorý je plnoletý, čo súd mal preukázané z výpovede otca maloletého dieťaťa, pričom vo veci zrušenia vyživovacej povinnosti podal návrh na súd na zrušenie tejto vyživovacej povinnosti k už plnoletému synovi. S prihliadnutím na takto zistený skutkový stav, súd považoval za primerané zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca k maloletej Lenke sumou 120,- EUR mesačne, pričom súd pri rozhodovaní bral do úvahy aj príjem otca, ktorý dosiahol za posledné obdobie ako aj vyjadrenie otca, že výživné v takejto výške je schopný na dieťa poskytovať. Súd takéto výživné vzhľadom na pomery otca na túto dobu považoval za primerané berúc do úvahy aj vyživovaciu povinnosť a osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa.

Keďže súd určil, že otec dieťaťa je povinný prispievať zvýšeným výživným vo výške 120,- EUR mesačne na dieťa odo dňa ako to požadovala matka t. j. od 01. 09. 2012 vznikol nedoplatok na výživnom za obdobie od 01. 09. 2012 do 30. 04. 2013 vrátane v celkovej výške 641,36 EUR, pričom súd pri výške

nedoplatku vzal do úvahy už stanovené výživné sumu 39,83 EUR. V zmysle § 160 O.s. p. súd povolil otcovi zaplatiť zameškané výživné v mesačných splátkach vo výške 40,- EUR mesačne spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia a to pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

V prevyšujúcej časti, pokiaľ sa matka domáhala zvýšeného výživného sumou 400,- EUR, súd návrh zamietol. Týmto rozhodnutím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 5P/327/2004-277 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, ktorý rozhodoval ako odvolací súd v časti určenia výživného na maloletú R. X.Ú..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.a) O. s. p.

§ 78 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 62 ods. 1, 2 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 77 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z.

§ 146 ods. 1 písm. a) zák. č. 99/1963 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Keďže sa účastníci po vyhlásení rozhodnutia a jeho odôvodnení vzdali práva podať voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť dňom doručenia poslednému z nich.